

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z odwołania Z. P. i [...] Akademii Społeczno-Ekonomicznej w Ś.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Poznaniu
o wysokość podstawy wymiaru składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 11 stycznia 2024 r.,
skargi kasacyjnej odwołującej się [...] Akademii Społeczno-Ekonomicznej w Ś. od
wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z dnia 6 grudnia 2022 r., sygn. akt III AUa 28/21,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne,**
- 2. odstępuje od obciążania odwołującej się kosztami zastępstwa procesowego strony przeciwnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 6 grudnia 2022 r., sygn. akt III AUa 28/21, Sąd Apelacyjny w Poznaniu oddalił apelację [...] Akademii Społeczno-Ekonomicznej w Ś. od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 26 listopada 2020 r., sygn. akt VIII U 240/19, którym Sąd pierwszej instancji oddalił odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Poznaniu z 4 grudnia 2018 r.

Decyzją z 4 grudnia 2018 r., nr [...], Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Poznaniu, na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 4 ust. 9, art. 8 ust. 2a, art. 18 ust. 1 i 1a, art. 20 ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1778) oraz art. 81 ust. 1, 5 i 6

ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2018 r., poz. 1510) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne Z. P. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek [...] Wyższa Szkoła Społeczno-Ekonomiczna za okres październik 2013 r. - grudzień 2017 r. jest równa kwotom wskazanym w sentencji decyzji. Obecna nazwa płatnika to [...] Akademia Społeczno-Ekonomiczna w Ś. (zmiana nazwy nastąpiła decyzją Ministra Edukacji i Nauki z 1 grudnia 2021 r.).

Odwołanie od powyższej decyzji wywiodła [...] Wyższa Szkoła Społeczno-Ekonomiczna w Ś. oraz ubezpieczony Z. P..

Zarządzeniem z 15 lutego 2019 r. na podstawie art. 219 k.p.c. obie sprawy połączono do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt VIII U 240/19.

W odpowiedzi na odwołania pozwany organ rentowy podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i prezentowaną argumentację w całej rozciągłości, domagając się oddalenia odwołań oraz zasądzenia od odwołujących kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z 26 listopada 2020 r., sygn. akt VIII U 240/19 Sąd Okręgowy w Poznaniu:

1. oddalił odwołania;
2. zasądził od odwołującej się [...] Wyższej Szkoły Społeczno-Ekonomicznej na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Poznaniu kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądził od Z. P. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Poznaniu kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, oddalając wniosek o zwrot kosztów w pozostałym zakresie.

Apelację od tego wyroku wniósł płatnik składek, zarzucając mu błędy w ustaleniach faktycznych oraz naruszenie art. 244 § 1 k.p.c. w zw. z art. 91 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 252 k.p.c.; art. 233 § 1 k.p.c.; art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. z zw. z § 2 ust. 5 i w zw. § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych; art. 4 pkt 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 12 ust. 1 ustawy o

podatku dochodowym od osób fizycznych w zw. z art. 22 Kodeksu Pracy w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe; art. 21 pkt 39 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w zw. z art. 4 pkt 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych; art. 65 § 1 i 2 k.c. w zw., z art. 300 k.p.; art. 22 k.p. oraz art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd Apelacyjny uznał apelację za niezasadną, w wyniku czego ją oddalił.

Sąd drugiej instancji wskazał, że nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutów apelacji uznając je za nietrafione.

Zarzuty te w żadnej mierze nie wzruszyły rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd pierwszej instancji. Uzasadnienie apelacji stanowiło polemikę z co do zasady prawidłowymi ustaleniami Sądu pierwszej instancji oraz sprowadzało się do przedstawienia własnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, a także wynikających z tej oceny wniosków.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego zaskarżyła skargą kasacyjną odwołująca się w całości.

Organ rentowy w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o:

- a) oddalenie skargi kasacyjnej;
- b) zasądzenie od skarżącego na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych, także w razie wydania przez Sąd Najwyższy postanowienia o pozostawieniu skargi kasacyjnej bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnik odwołującej się pismem procesowym z 14 lipca 2023 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) cofnął skargę kasacyjną. Mając na uwadze tę czynność, na podstawie art. 391 § 2 k.p.c., art. 355 k.p.c. w związku z art. 398¹⁹ k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c., należało postępowanie kasacyjne umorzyć.

O kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 102 k.p.c.

[SOP]

(r.g.)